

Som jeg har forstået meldingerne – jeg har dem ganske vist kun fra aviserne – er forsøgene strandet i en sådan grad, at firmaet ISS ifølge Ugebrevet Mandag Morgen, som fru Pernille Sams også henviste til meget tidligere på dagen, i stedet ville forsøge at udvikle denne model i Sverige. Ud fra en udogmatisk betragtning beklager jeg sådan set, at forsøgene er strandet, og jeg ved ikke præcis, hvorfor det er sket; men hvis man skal tro pressen, er der frygt hos borgerne for, at servicen forringes, og måske frygt hos politikerne for næste valgdag, hvis man gennemfører det, man havde lagt op til.

Og så er vi jo sådan set ved kernen i udliciteringerne, når det gælder de områder, hvor borgerne og systemerne mødes ansigt til ansigt. Jeg tror, der kan siges meget godt om private firmaer, og der kan også siges meget godt om ISS, der gør meget for at uddanne deres arbejdsstyrke og gøre den parat til at udføre tingene meget rationelt. Men problemet er jo, at ingen kan trylle i hverken det private eller det offentlige, og det er måske sådan noget, ISS har erfaret. Det kunne godt være, forsøgene fra det nordsjællandske er strandet, fordi kommunerne har fundet ud af, at hvis serviceniveauet skal opretholdes, er det offentlige system konkurrencedygtigt. Vi mener, at kommunerne skal give borgerne reel oplysning om den service, de kan forvente, herunder også, at servicen måske forringes, fordi kommunen skal spare, eller fordi opgaven bliver lagt ud til private. Vi vil have åbenhed. Fortæl borgerne, hvordan serviceniveauet er, og hvis det forringes, så fortæl dem også det!

Alligevel er der mange vellykkede eksempler på udlicitering. Busruterne er meget aktuelt blevet nævnt mange gange i dag; det er blevet mere rationelt, det er også i mange tilfælde blevet billigere, og det er fint nok. Og man kan i hvert fald ikke beskyldte denne regering for ikke at ville udlicitere og modernisere den offentlige sektor. Vi har lige vedtaget store lovkomplekser, hvor DSB har privatiseret rederiet og busdriften – i hvert fald delvis – GiroBank er blevet privatiseret, dele af postvæsenet er blevet privatiseret, osv. osv. Jeg synes, der er sket meget, og jeg tror ikke, det private erhvervsliv vil få følelige tab på kendte områder, fordi der lukkes lidt op for, at kommunerne kan hjælpe hinanden, f.eks. på det tekniske område.

Den borgerligt styrede kommune, hvor jeg bor og sidder i kommunalbestyrelsen, har f.eks. sammen med to andre nærliggende kommuner allerede indledt et samarbejde på det tekniske

område. Det kan på sigt betyde bedre vejservice, pooling af maskiner osv., og vi har stor tiltro til, at det lykkes. Jeg skylder at sige, at det drejer sig om tre borgerlige kommuner nord for København, og det angår områder uden for det private regi. Hr. Bendt Bendtsen nævnte, at vejvæsenet måske også skulle privatiseres, og det kan da godt være – men vejvæsenet har altid ligget i offentligt regi. Det var en af de allerførste opgaver, kommunerne påtog sig.

Jeg kan også nævne et andet eksempel fra den kommune, jeg selv kommer fra. Vi har med meget stor succes privatiseret vores renseanlæg på både anlægs- og driftssiden. Det var vi de første der gjorde, og de medarbejdere, der før var kommunalt ansatte, er nu overgået til firmaet Krüger. De er ikke gået ned i løn, tværtimod. De er slet ikke blevet fyret. De har fået bedre uddannelse. De har vist, at man kan sammenlægge den kommunale indsigt med den private og få et bedre produkt ud af det. Vi er meget tilfredse med det. Sådan mener vi det kan gøres, og der er sikkert mange andre eksempler på det.

Det offentlige og det private skal nedbryde skrankerne og arbejde sammen. Privatisering og udlicitering er en udfordring, som skal efterprøves, for vi skulle gerne opnå den synergieffekt, der kommer af ligeværdige systemer. Jeg mener, det offentlige system er ligeværdigt med det private, og at der skal samarbejdes.

Det, jeg har sagt her, er i virkeligheden en udbygning af det, jeg sagde ved førstebehandling af lovforslag nr. L 151.

Jeg skal slutte med at sige, at vi ikke kan stemme for nogen af de stillede dagsordensforslag, om end vi har megen sympati for noget af indholdet i SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil godt starte med at rose fru Vibeke Peschardt for at redegøre så præcist og ærligt for, hvordan udliciteringen af renseanlæggene er foregået med stor succes. En radikal ordfører skal roses for at komme med et sådant eksempel.

Men det, der bragte mig herop, var egentlig spørgsmålet om, hvilke områder VKZ vil have udliciteret. Jeg vil bare henvise til det eksempel, jeg brugte for lidt siden i min ordførertale, nemlig Udliciteringsudvalgets rapport, som Finansministeriet udsendte i oktober 1991, hvor der er opført 260 mulige udliciteringsområder. Når man kigger på listen, tænker man: Nå, det laver kommunerne altså også.